

## POSUDEK OPONENTA HABILITAČNÍ PRÁCE

**Masarykova univerzita**

**Uchazeč**

JUDr. Petr Černý, Ph.D.

**Habilitační práce**

Základní instituty shromažďovacího práva

**Oponent**

Doc. JUDr. Kateřina Frumarová, Ph.D.

**Pracoviště oponenta,  
instituce**

Právnická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci,  
Katedra správního práva a finančního práva

### Význam habilitační práce a jejích poznatků, aktuálnost tématu

Předloženou habilitační práci lze považovat za zdařilé vyústění dlouhodobého odborného zájmu autora o danou problematiku, což ostatně dokládá i počet dílčích publikačních výstupů vztahujících se k předmětné problematice. Z předložené práce jednoznačně vyznívá, že habilitant disponuje kvalitními právně teoretickými poznatky o dané oblasti, jakož se velmi dobře orientuje i v rovině praktické, tj. z pohledu aplikace platné legislativy v praxi, včetně relevantní judikatury.

Práce se bezpochyby vztahuje k zajímavému a aktuálnímu tématu, kdy analyzuje vybrané instituty jednoho z nejvýznamnějších politických práv – práva shromažďovacího. Lze ocenit, že autor se nevěnuje komplexně celé problematice realizace tohoto práva, ale na základě subjektivní selekce volí detailní a precizní rozbor institutů, které jsou základní a vlastní každému shromáždění, resp. výkonu tohoto práva, avšak na straně druhé mohou být v různých zemích a právních kulturách uchopeny různě. Autor tak činí jak z pohledu příslušné národní legislativy a doktríny, tak i na ni navazující praxe. Otevírá se tu tedy prostor pro komparační pojetí dané problematiky, čehož také autor zdatně využívá.

Přínos habilitační práce lze tak spatřovat nejen v odborně fundovaném rozboru české právní úpravy, nauky a judikatury vztahující se k vybraným institutům práva shromažďovacího, ale také v jejich hodnotném srovnání s právní úpravou a judikaturou vybraných evropských států, zejména Rakouska, Německa a Slovenska. Lze vyzvednout, že se jedná opravdu o plnohodnotnou komparaci, kdy autor pracuje s primárními zahraničními zdroji, včetně judikatury. Současně neopomíjí ani judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, jejíž vliv v evropském správním prostoru je taktéž neoddiskutovatelný. Dalším pozitivem práce je, že se zaměřuje na instituty buď sporné, či zatím v odborných zdrojích nepříliš rozpracované.

Práce přináší dle mého názoru mnoho hodnotných poznatků, závěrů, jakož i vlastních úvah a komentářů samotného autora. Lze ji považovat za přínosnou jak z pohledu právní nauky, tak i praxe. Některé z podnětů (de lege ferenda) pak směřují i k českému zákonodárci.

### Struktura práce a zvolené metody zpracování tématu



Předložená habilitační práce je strukturována - vedle Úvodu a Závěru - do 4 hlavních částí, dále ještě vnitřně členěných. Obecně lze ke zvolené struktuře konstatovat, že autor postupuje od obecného ke zvláštnímu, jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují a směřují k naplnění autorem vytčeného cíle habilitační práce.

První kapitola představuje obecnější právněteoretický úvod do problematiky shromažďovacího práva. Autor se zde zabývá zakotvením a garancemi výkonu tohoto práva, jakož i jeho omezeními, a to jak v kontextu národní, tak i mezinárodní právní úpravy. Velmi zajímavou a doposud nepříliš odborně rozpracovanou částí této kapitoly je pojednání o vztahu a možných kolizích práva shromažďovacího s právem vlastnickým. Kapitola druhá analyzuje klíčový pojem shromáždění, jeho účel, jakož i další instituty s ním související (např. protidemonstrace, blokační shromáždění). Pozornost je věnována i vzájemným vztahům mezi těmito instituty a řešení možných kolizí mezi nimi. Předposlední kapitola se věnuje nositelům práva shromažďovacího, analyzováno je postavení svolavatele, pořadatelů, jakož i účastníků shromáždění. Konečně poslední část práce se zabývá možnostmi omezení shromáždění stanovením podmínek. Závěr práce pak formuluje zejména návrhy *de lege ferenda* v návaznosti na zjištěné nedostatky či v reakci a inspiraci zahraničními úpravami.

Pokud jde o použité metody práce, autor postupuje za použití metody deskriptivní, dále analýzy a následné syntézy, jakož i metody komparační (včetně historicko srovnávací metody). Ocenit lze, že se autor podrobně věnuje vybraným – zejména v praxi problematickým - aspektům dané problematiky a její právní úpravy, nevyhýbá se jim, naopak kriticky interpretuje ne vždy dokonalou či úplnou právní úpravu a poukazuje na její nejzásadnější nedostatky. Vhodně propojuje své právně teoretické poznatky s praktickou stránkou problematiky. Nejen v závěru práce, ale i v rámci jednotlivých, dílčím způsobem řešených problematik, pak nechybí potřebný autorův syntetický pohled, vč. jeho úvah *de lege ferenda*.

### **Výsledky habilitační práce, splnění stanovených cílů**

Z práce vyplývá, že cíle autora je analyzovat vybrané instituty shromažďovacího práva, přičemž se autor zaměřuje především na ty z nich, kterým doposud nebyla věnována v odborné literatuře dostatečná pozornost, či na ty, které jsou v praxi nejvíce problematické.

Lze konstatovat, že autor se v rámci své habilitační práce držel těchto svých vytčených cílů, kdy se za pomoci právních předpisů, odborné literatury i judikatury snažil velmi podrobně jednotlivé okruhy problémů popsat, analyzovat a následně získané poznatky zobecnit a kriticky zhodnotit, jakož i srovnat se zahraniční úpravou a praxí, a v návaznosti na to vše pak doporučit řešení *de lege ferenda*. Autor se nevyhýbal sporným, nejednoznačným či jinak problematickým nebo nepříliš v odborných zdrojích rozebraným aspektům dané problematiky, a tudíž práci velkou měrou obohatil i svým odborným, vědeckým vkladem, svými názory a postřehy. Lze uzavřít, že stanovené cíle autor naplnil.

Předloženou práci lze proto kvalifikovat jako hodnotný počín přinášející cenné informace o stávající právní úpravě dané problematiky (nejen) v České republice, jakož i o její aplikaci v praxi.

### **Formální náležitosti**



Pokud jde o formální požadavky kladené na tento typ vědecké práce, domnívám se, že i tyto jsou splněny. Habilitační práce je přehledně členěna a logicky uspořádána. Práce je vybavena relevantním poznámkovým aparátem a lze konstatovat, že autor řádně a dostatečně pracoval s českou i evropskou odbornou literaturou, legislativou i judikaturou a prokázal tedy znalost relevantních zdrojů vztahujících se k danému tématu.

Práce je psána čtivě, přesto však odborným jazykem. Vyskytují se nicméně občasná gramatická či stylistická pochybení.

### **Poznámky, dotazy a podněty k textu práce**

- v Úvodu práce je poněkud skrytě vyjádřen hlavní cíl práce, možná mohly být naznačeny konkrétnější i problematické aspekty vedoucí k výběru zkoumaných institutů
- na s. 19 je velmi stručná zmínka k realizaci shromažďovacího práva v době epidemie covidu, možná mohlo být věnováno této otázce více pozornosti
- s. 27 a 28 práce – v čem se odlišují případy, ve kterých je aplikován test v podobě všech 5 kroků a ve kterých jsou aplikovány pouze kroky 3 až 5?
- s. 42 – mohl by autor více rozvést své tvrzení, že *„limity shromažďovacího práva mohou být stanoveny pouze zákonem a nikoliv obecně závaznou vyhláškou, jak se o to v minulosti některé obce pokoušely. Jiná situace je ovšem u shromáždění, která pod ShrZ nespádají (viz kap. 2.6.), tato setkání lidí regulovat obecně závaznými vyhláškami principálně lze.“*
- na s. 63 autor uvádí: *„Jestliže tedy na základě shora uvedeného připustíme, že je možno omezovat soukromé vlastnictví i prostřednictvím realizace práva shromažďovacího, mělo by být v legislativě zakotveno právo na náhradu škody (na státu nebo jiném subjektu) za omezení vlastnického práva (např. znemožnění provozu podnikání blokadí provozovny) při realizaci jiných práv a svobod nad míru obvyklou.“* Kam by autor tuto právní úpravu včlenil? A kdo by nesl konkrétně odpovědnost a za jakých podmínek? Co se rozumí omezením „nad míru obvyklou“?
- považuje autor za vhodné zavést *de lege ferenda* možnost obecného zákazu shromáždění na určitém místě a/či čase ve formě opatření obecné povahy (s. 115)?
- bylo by vhodné blíže upravit právními předpisy i tzv. spontánní shromáždění?
- jakou formu činnosti veřejné správy představují pokyny úřadu, příp. policie vydané v průběhu shromáždění? (s. 171)
- jak by měla dle autora vypadat právní úprava tzv. komerčních shromáždění? (s. 226)

### **Shrnutí**

Předložená habilitační práce bezesporu splnila cíl, který si autor při jejím zpracování stanovil. Domnívám se, že práce jako celek poskytuje odborně fundovaný pohled na danou problematiku i její dílčí aspekty, vykazuje vyváženost i logickou uspořádanost s věcnou návazností dílčích otázek zpracovávané problematiky. Vyzvednout je třeba autorovu schopnost selekce zásadních a systematicky uspořádaných informací k danému tématu, vhodně doplněných (na základě kritického, ne však samoúčelného náhledu autora) o řadu vlastních úvah a podnětů k řešení. Autor tedy prokázal schopnost vysoce odborné a tvůrčí vědecké práce, jakož i schopnost její výsledky kvalifikovaným způsobem dále zprostředkovat.

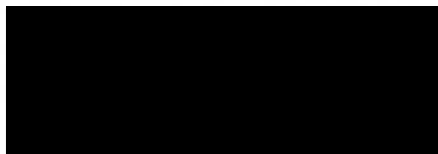
### **Dotazy oponenta k obhajobě habilitační práce**

- 1) Výkon a omezení shromažďovacího práva v době pandemie covidu – zhodnocení z pohledu ČR, příp. i dalších evropských států (zhodnocení postupů orgánů moci zákonodárné, výkonné i soudní ve vztahu k této problematice).
- 2) Jak autor nahlíží na virtuální (online) shromáždění a jejich případnou právní úpravu a s tím související ochranu?

## **Závěr**

Habilitační práce Petra Černého "Základní instituty shromažďovacího práva" **splňuje** požadavky standardně kladené na habilitační práce v oboru Správní právo a právo životního prostředí.

V Olomouci dne 20. 6. 2021



podpis